

MESÉLŐ DOBOZOK RÁDIÓ-TELEVÍZIÓ GYŰJTEMÉNY

Szeretettel meghívjuk a néhai

Vasziliádisz Anesztisz

250 darabos

Rádió - televízió gyűjteményének megnyitójára.

Ideje: 2016. augusztus 27. 16 óra

Beszédet mond: Szalai Ferenc, Szolnok város polgármestere

a család részéről: Mikes György és Friedrich Ferdinánd

Fuvola: Katona Fatime

Zongora: Ludányi Gergely

Helye: Szolnok Damjanich Múzeum belső udvara

Szolnok, Kossuth tér 6.

MESÉLŐ DOBOZOK

Meghívó

Szeretettel meghívjuk:

2016. Augusztus 27-én 16 órakor a
Damjanich János Múzeum belső
udvarába, a Mesélő dobozok rádió-
televízió gyűjtemény megnyitójára.

A 250 db-os gyűjtemény a néhai
Vasziliádisz Anasztisz
magángyűjteménye.

A megnyitón beszédet mond:

a család részéről: Mikes György

és Fiedrich Ferdinánd.

Zenei betét: Katona Fatime

és Ludányi Gergely

A gyűjtemény

„A rádió a XX. század találmánya, melynek segítségével az információk áramlása felgyorsult.

A magyarországi rádiógyártás elismert volt a kezdetektől egészen annak megszűnéséig.

A magyar rádiógyártás volt az az ipar, amiben tényleg világhírűek voltunk.

Ennek állít emléket a rádiógyűjtő, aki a régi, sok esetben ódonnak tűnő készüléket összegyűjti és fáradságos munkával, nagy szakértelemmel, és komoly anyagi ráfordítással restaurálja azokat.” (Wikipédia)

Az ötvenes évek során néhány ajándékba kapott, már hasznavehetetlennek tűnő darabbal vette kezdetét a gyűjtőszerveződés.

A készülékek életre keltése nem volt egyszerű feladat, de örömteli pillanatokot szerzett azok „feltámasztása”. A gyűjtemény egyre gyarapodott, és már nem csak rádiók, de televíziók is újra éledtek a mester keze alatt.”

2015-ig közel 250 darab készülék éledt újjá.

A kiállítás kertében nem csak ezeket a készülékeket láthatja a látogató, hanem a rádió és televízió szereléséhez használt alkatrészeket, a gyári és saját készítésű mérőműszereket, szerszámokat, rádió és televízió szerelési könyveket, és a Rádiótechnika újság régi és új példányait is.

VASZILIÁDISZ ANESZTISZ élt 88 évet

(1927-2015)

1927-ben, a Kaukázusban született: Szuhumiban, szüleid Hrisztosz és Viktória harmadik gyermekeként. Testvéreid: Szofia és Panajotisz voltak. Fiatalságodnak színhelye az Olimposz tövében megbúvó Katerini volt.

A II. világháborút követő polgárháborúban, a harcok közben, egy géppuska-támadásban találat érte a lábadat. Albániába menekültél sebesülten. Itt megműtöttek, jobb lábadat, térdből amputálták. Jugoszlávián keresztül érkezted Magyarországra sok honfitársaddal együtt. Négy évig a budapesti Dohánygyárban éltél a görög kolóniában, majd Szolnokra költöztél feleségeddel Paraszkevopulu Nikivel (Ninával). 62 évig éltetek együtt jóban-rosszban.

Rádió-televízió műszerészként először a Gelkánál, majd önálló műhelyedben dolgoztál. Az arra rászorulóktól soha nem kértél munkádért fizetséget.

Szenvedélyed volt a munkád, régi rádiókat, televíziókat gyűjtöttél és újítottál fel. 250 db-os gyűjteményt hoztál létre, mely a szolnoki Damjanich Múzeumban lesz kiállítva.

Két gyermeked született Zsófia (1954) és Viktória (1960) mindketten a pedagógus pályát választották, őket erődtől telhetően mindig támogattad, segítetted.

Harminc évet kellett várnod arra, hogy Görögországba utazhass. 1975 decemberében végre ismét görög földre léphettél családdal, ettől fogva minden évben visszalátogattál még élő, és halott rokonaidhoz.

Hosszú éveken keresztül készültél visszaköltözni az óhazádba sikertelenül.

2015.03.17-én távoztál el közülünk. Kateriniben, családi sírban nyugszol már örökre.

Sok magyar és görög barátod és ismerősed gondol rád vissza szeretettel. Nehéz szívvel búcsúzunk Tőled: feleséged: Niki, lányaid: Zsófi és Viki, unokáid: Virág, Fatime, Hanna, dédunokáid: Fruzsina és Viki, de megőrzzük szívünkben örökre.